

■ Фикер

Йосыф ДӘУЛӘТШИН
Шәһри Казан

Жир өстөндө тормыш иткән халыклар һәм өммәтләр үзләренәң яхшы тәрбияләре вә күркәм әхлаклары белән төзек булырлар, гүзәл холыклары белән олуг дәрәжәләр табарлар, биек үрләрне яуларлар... Кешенең тышкы яктан үз-үзен тотышы, әдәп-әхлагы - эчендә булган иманының чагылышы, көзгеседер. Динебездә булган һәр канун кешенең әхлагын саклай, камилләштерә. Пәйгамбәрәбез (с.г.в.)нең дә төп вазифаларының берсе кешеләрнең күркәм әхлакларын камилләштерү булды.

Динебездә әхлак ишекләре күптөрле һәм киндер. Әмма ул ишекләргә ачып керергә уйлansaң, иң элек аларның ачыкчын табарга кирәк. Шиксез, күркәм холык ишекләренәң ачыкчы бар һәм безгә таныштыр. Ул ачыкчакында без кечкенәдән әниләрәбездән, әбиләрәбездән ишетеп беләбез. Халкыбызга күп еллар динсезлек чорында яшәргә туры килсә дә, бу сыйфат онытылмады. Әйе, бу һәрберебезгә таныш - оялу сыйфаты. Оят үлчәве белән кешенең әхлагы үлчәнер, изгелеге һәм бозыкчыгының күләме беленер.

Кешедә булган изгелекнең дә, явызлыкның да галәмәте бар. Изгелекнең галәмәте: йомшаклык, ояла бөлү һәм киң күңеллектер. Явызлыкның күрсәткече: оясызлык, азгынлык һәм ашәкелектәр. Эгәр бер кешенең йөзөндә хәрсез эштән оялу, читенсенү күрсәң, димәк, бу кешедә өмет бар. Аның эчендә хәерлек нурлы бетмәгән. Кайвакыт мәчеткә баш-аяк гөһәңкә чумган кешеләр килә. Алар белән сөйләшә башлагач, кайберләре оялларыннан күзләрен аска төшерә. Гадәттә, андыйларны үгетләү нәтижә бирә. Ләкин борынын чөеп гөһәңләре белән масаеп утыручыны төзәтәргә маташу артык

ОЯЛМАСАҢ, НИ ТЕЛӘСӘҢ, ШУНЫ ЭШЛӘ

файда бирми. Кеше тормышта ничек кенә ялгышса да, күңелдә оялу хисләре бетмәсә, аның төзәлүе өметле, иншә Аллах.

Нәрсә соң ул оят? Ул нәрсәдә чагыла? Оялу - кешене изгелеккә этәрәп, яманлыктан туктата торган Аллаһы Тәгаләдән салынган сыйфаттыр. "Өстенә оят киemen кигән кешенең гаебен күрмәсләр", - дигәннәр борынгылар.

ОЯЛ, ИМАН ИЯСЕ!

Жир йөзөнә килгән һәр пәйгамбәр кешеләкне ояла белергә чакырды. Пәйгамбәрәбез (с.г.в.) "Кешеләргә әүвәлге пәйгамбәрләрдән ирешкән сүзләренәң берсе - оялмасаң, ни теләсәң шуны эшлә", - диде. Оялу кешенең йөрәгендә булган иманының бер күрсәткече булып тора.

Жир өстенә иңгән һәр шәригәтнең үзәнә хас үзенчәлекләре булды. Пәйгамбәрәбез: "Һәр диннең үз әхлагы булды, исламның әхлагы - оялу", - диде. Димәк, жир өстендә нәкъ ислам, Коръән әһеле оялуның үрнәге булырга тиеш. Эгәр кешеләктә мөселман һәм мөслимәләр оялларын югалтсалар, башкалардан

сыйфатны ничек өмет итәргә була? Пәйгамбәрнең бу сүзләре өстебезгә зур жаваплылык өсти, безне оят мәсьәләсендә аеруча житди булырга чакыра.

Сөекле Пәйгамбәрәбез безне һәрвакыт ояла белергә өйрәтте, үзе дә бик ояла иде. Бервакыт, Пәйгамбәрәбез бер сәхәбәсе яныннан үтеп барганда, аның үз энесен артык оялганы өчен шөптәләнәп күрдә һәм: "Аны шөптәләмә, чөнки оялу - иманның бер билгесе", - диде. Кемнәрдер: "Бүген заманасы башка шул, оятың булса, акча үләрсең, өстеннән таптап китәрләр", - диләр. Кеше исемән йөртүче зат кай чорларда гына яшәмәсен, тәкъдир жилләре аны кайларга гына ташламасын, оялу һәрвакыт зиннәт - матурлык булып кала. Пәйгамбәрәбез: "Оялу хәерлектән башка нәрсә белән килмәс", - диде. Бөтен дөньясы оятын югалтса да, иман иясә бу изге сыйфатны сакларга, яшәтергә, киләсе буыннарда тапшырырга тиеш.

Кайберәүләр оялчанлыкны кешенең көчсезлек - гажизлеге итеп күрә. Андыйлар бу мактаулы сыйфатның чын мәгънәсен аңлап бетерми. Адәмнәргә Аллаһыдан бирелгән "оялу" сыйфаты хәерле эшләргә киртә булырга тиеш түгел. Эгәр кеше оялу сәбәплә хак сүзен айтмәсә, "Мин оялам", дип башкаларны изгелеккә өндәмәсә, явызлыктан тыймаса, оялу сәбәплә гыйлем алмаса, бу оялу түгел, бәлки зәгыйфьлек һәм кураклыктыр. Аллаһның илчәсе өеннән чыкмаган яшь кыздан да оялчанрак булды, әмма ул кешеләрдә берәр төрле гадәлсезлекне күрсә, аның ачуы йөзәнә чыга иде. Бервакыт аның янына кеше әйбәрен урлаучы бер хатынны китерәләр. Арадан берәү, ул хатынның бик дәрәжәле нәселдән булуын искә төшереп, аны якмакчы була. Пәйгамбәрәбез аңа, ачу белән: "Син Аллаһ куйган чикләрдә кемгәдер шәфәгать кылмакчы буласыңмы? Вәллаһи, яраткан кызым Фатыйма урласа, аны да кулын кистерәм", - дип әйтә.

АЛЛАҖЫДАН ОЯЛУ

Ояты булган үзенең ата-анасыннан, баласыннан, башкалардан ояла... Ләкин Адәм баласы иң элек үзен юктан бар итүче Раббысыннан оялырга тиеш. Моның өчен кеше Раббысының аңа булган чиксез нигъмәтләрен күрә белергә, шул нигъмәтләрдә яшәп тә, үзенең тиешле дәрәжәдә Аңа рәхмәтле булмасын, күпме гөһәң-хаталар кылуын аңларга тиеш. Күпләрәбез жиңел генә: "Без Аллаһыдан оялабыз", - диләр. Әмма Раббыңнан оялуның үз шартлары бар.

Аллаһыдан оялу Аның әмерләренә буйсынып тыйган хәрәкәтләренә сакланып кына гәмәлгә аша. Пәйгамбәрәбез (с.г.в.) "Аллаһыдан чын оялу белән оялыгың", - диде. Кешеләр аңа: "Без Аллаһыдан оялабыз, әлхәмдүлилләһ!" - диделәр. Ул: "Юк, мин андый оялу-

ны айтмим. Бәлки, Аллаһыдан чын оялу белән оялу үзенең башын һәм башында булганын гөһәңнән сакласын. Карынын һәм анда булганын хәрәкәтләрен сакласын. Үлемен һәрчак истә тотсын. Ахирәткә омтылучы дөнья зиннәтен артка куйсын. Шушы нәрсәләргә үтәүче генә Аллаһтан чын оялучы булыр".

Димәк, Аллаһтан оялу үзенең башын яман уйлардан, мәкерле планнарда сакларга тиеш. Башында булган күзләрен, колакларын, телен гөһәңләнеп эшләрдән саклап кына оялучы булырга мөмкин. "Карынын һәм анда булганын хәрәкәтләрен сакласын", - дигән сүзләргә кешенең хәрәкәт ризыклардан, эчәклекләрдән саклануы, зинадан ерак торыу керә. Шушы шартларны үтәп кенә, Аллаһыдан хак оялу белән оялып була.

Без, гадәттә, берәр нәрсә эшләп алдыннан "Кеше нәрсә әйтәр?", "Башкалар күзәнә ничек карармын?" кебек сүзләргә кабатлыбыз. Кешеләрдән оялабыз кебек тә, ә Аллаһыдан кем оялыр? Пәйгамбәрәбез үзенең бер сәхәбәсенә: "Үз халкыңнан булган бер изге кешедән оялган кебек, Аллаһыдан да шулай оял", - диде. Чыннан да, Күп кенә кимчелекле эшләребездән безнең өчен зур хөрмәткә ия булган кеше каршында тыелып идек. Кызган баштан хатынга "тутырып" әйтмәк әле дигәндә, өңә газиз аңаң килеп керсә, әйтәсе сүзләргә чыгармы? Әтибездән оялабыз. Әмма ник, Раббыбыздан оялмыйбыз? Ул һәр вакыт-безнең белән, безне күрә һәм ишетә.

ОЯЛУНЫҢ ҮРНӘКЛӘРЕ...

Газиз кардәшләрем, Аллаһыдан ояллык. Оялуның үрнәге булган сәхәбәләр һәрвакыт Аллаһының карашын тоеп, Аннан оялып яшәделәр. Бер сәхәбә Пәйгамбәрәбездән гаурәт хакында сорашкач, ул аңа: "Гаурәтнең хатынның башкалардан яшер", - диде. Сәхәбәсе: "Ялгызың калганда нишләргә?" - дип сорагач, Аллаһының илчәсе аңа: "Аллаһы синең оятыңа кешеләргә караганда лаеклырактыр", - диде. Сөекле пәйгамбәрәбез (с.г.в.) VII гасырда сахрада яшәүче кешене, өйдә ялгызың калганда да анадан тума йөрергә оял, дип өйрәттә. Бүген исә дистәләргә ирләр һәм хатыннар ялангач хәлдә мунчалар керәләр. Ярый безнең илдә ирләр белән хатыннар аерым бүлмәләргә жыела. Күп кенә "алга киткән" Европа илләрендә мунчаларда ирләр хатыннар белән бергә ююлар, диләр.

Кайчандыр кешенең никадәр оялчан булуларын күрәп гажәпләнәсәң. Әбү Бәкер хажәтен үтәгәндә, оятыннан, киеме белән йөзән каплаган. Госман ибн Гаффән госел алганда, Аллаһыдан оялып, тураймаган, бөкләнеп ююна торган булган. Ибн Габбас ююганда, гаурәт урыннарына юка чүпрәк япкан.

Бүген оялу сыйфаты чыннан да модадан чыгып бара, ахры.

Кайчандыр, иманлы кешеләр өчен кеше алдында йомыш үтәү кыргыйлык саналса, бүген "двухсотый" "Lahg Cruiser" дан төшеп, юл кырында сөйләшә-сөйләшә йомыш үтәп торучы "затлы" егетләргә еш күрергә була. Кайчандыр әти-әнигә күз күтәрәп карау оят эш булса, хәзер аларга күз, сүз түгел, кул да күтәрелә. Мәктәптә укыганда әти-әни эштән кайтып керсә, без тизрәк магнитофонны сүндерә идек. Алар каршында музыка тыңлап утыру ничектер оялдыра иде. Хәзер балаларына "мишәйт итмим" дип, әти-әни өйдә аяк очында йөри. Әти бүлмәгә килеп керсә, диванда сузылып яту оят иде. Хәзер кайберәүләр әти-әнисенең бүлмәгә керүләрен дә, чыгуларын да күрмиләр...

Кешелек оялу сыйфатын югалткан саен, жир өстендә гөһәң кылу, азгынлык, явызлык тамыр жәя. Бервакыт Хөсәен ибн Гали янына бер кеше килә һәм: "Мин гөһәң кылудан сабыр итә алмыйм, мине вәгазәлә әле", - дип үтенә. Хөсәен аңа: "Биш нәрсәне эшлә дә ни теләсәң, шуны кыл. Эгәр бик каты гөһәң кылырга теләсәң, Аллаһының сиңа булган ризыгыңнан баш тарт. Ашама, эчмә, шуннан соң ни теләсәң, шуны эшлә", - ди.

- Нәрсә ашыым соң? Бөтенесе дә Аның ризыгы бит, - дип гажәпләнә теге кеше.

- Гөһәң кылып алдыннан Аллаһының жиреннән башка жиргә кит, анда исә ни теләсәң, шуны эшлә, - ди Хөсәен.

- Аллаһының жиреннән ничек чыгарга соң? Барысы да Аның жире бит.

- Аллаһ сине күрми торган аулак урын тап та, шул урында нинди гөһәң теләсәң, шуны кыл.

- Аллаһ күрми торган урын юк бит!

- Беркөнне үлем фәрештәсе каршыңа килеп басар, син аны кире борып жибәр, аннан ни теләсәң, шуны кыл.

- Ул мине тыңлап тормас шул.

- Кыямәттә фәрештәләре сине утка керткәндә, син кермә. Менә шул вакыт ни теләсәң, шуны эшлә.

- Булды, житте. Бу көннән соң Раббым мине һичвакыт бозыкчыга күрмәс.

Чыннан да, Хөсәеннең бу сүзләрендә фикерли белүчеләр өчен гыйбрәт бар. Күп вакытта без яман эшләребезне кылганда, үзөбезнең Кем жирендә йөргәнәбезне, Кем биргән ризыклардан ашабызны, Кемнең сулары әчүбезне, Кемнең һаваларын сулавыбызны онытып жибәрәбез. Кемнең кояшы астында яшибез? Кем биргән күзләр белән күрәбез, колаклар белән ишетәбез, аяк-куллар белән кулланабыз? Бу сорауларны туктаусыз бирергә була, әмма жавабын кем бирә? Чыннан да, оятын югалткан кеше генә жир өстендә бозыкчык кыла.

Аллаһының жирендә кеше рәнжәтәп, явызлык кылып яшәүче Аллаһыдан оялмый.

Аллаһының безгә күпме хәләл ризыклары булып та, үзәнә һәм гаиләсенә хәрәкәт ашатучы Аллаһыдан оялмый.

Аллаһы безләргә хәләл никах, гаилә тормышы биреп тә, зина юлында йөрүче Аллаһыдан оялмый.

Кардәшләрем! Ояллык, безне кайгыртып торучы Раббыбыздан, безне үстергән газиз ата-анабыздан. Ояллык безгә акын булган луслардан, безне яратучы гаилә әһелләребездән. Ояллык безгә аң-белем бирүче остазларыбыздан, безгә хөрмәт күрсәтүче шәкертләребездән. Ояллык чал чач иясә булган өлкән буыныбыздан, бездән үрнәк алучы яшьләребездән. Ояллык үз-үзөбездән...